

Suposem la família del metge constituïda per cinc persones: el matrimoni, dos fills (no n'hi poden haver més?) i una serventa. Formulem el pressupost domèstic. Com que un metge rural no té dret a menjar bé, posem per aquest primer i important concepte la quantitat anual de

... ..	3.600 Ptes.
Per sou de la serventa tot l'any ...	600 "
Per electricitat	240 "
Per Sindicat, Mutua i Col·legi	300 "
Per diaris i subscripcions	100 "
Per contribució i consums	160 "
Per cèdules	20 "
Per dos vestits per al Metge	250 "
Per dos vestits per a la senyora del Metge	200 "
Per vestits i davantals per als fills .	200 "
Abrics? Un cada tres anys, que a 200 pessetes el del senyor i 100 el de la senyora, fan a prorrata anual	100 "
Per abrics per als fills	60 "
Per sabates, espadenyes, mitjons, etcètera, per als fills	300 "
Pel mateix concepte per al matrimoni... ..	300 "
Per roba interior per tots quatre ...	200 "
Per garseis per a la senyora i nens.	60 "
Per dos berrets pel metge	20 "
Per quatre berrets pels nens	20 "
I si no volem condemnar a l'ostracisme a la muller pel greu delicte d'haver-se casat amb un metge, li haurem de comprar també dos berrets l'any, d'import	60 "
Per servei de perruqueria de tots quatre	70 "
Per al col·legi dels nens, llibres, etc.	150 "
Per tovalloles, mocadors, llençols, etcètera... ..	50 "
Per escombres, draps, plumeros, vaixel·la, etc.	30 "
Per impresos, targes, plumes, paper, etcètera... ..	60 "
Per a lloguer de casa	600 "
Per dos viatges l'any a Barcelona i no per a divertir-se	150 "
Per premi del cobrador de conductes: 5 per 100 de 7.500 ptes. ...	375 "

Per tabac, cafè, teatres, divertiments, etc. 000 "

Per extraordinaris 000 "

Del que se'n dedueix un total de pessetes 8.275, si no ens varen ensenyar malament les matemàtiques; i el que sobra de les consabudes 7.500 pessetes a què pot aspirar un metge d'obtenir de guany, pot emprar-les en estalvis, en fer un recó per a la vellesa, en educar els seus fills i fins a comprar-se, si més no, un trist microscopi.

I no forcem la ironia, si aquest infeliç mortal té l'obligada *sort* d'haver de menester cavall o cotxe, per a poder visitar a aquestes 300 famílies, quan ben sovint es troben vivint disseminades.

I no parlem tampoc dels extraordinaris a percebre, perquè la trista experiència ens ha demostrat a bastament el que podem esperar d'aquests ingressos en el medi rural, espera immoral, des d'altre punt de vista, des del moment que es troba fonamentada en el desig del sofriment del proïsme, cosa ben diferent per cert de l'humanitari i lliure exercici de la professió, puix que, essent per dissort incontestable l'existència de malalts, només aspirem tots plegats a tenir-ne el major nombre *possible* dels ja existents, en virtut dels nostres mereixements professionals, obtinguts per l'*estímul* de crear-nos una posició social i científica: estímul digne, necessari i avantatjós per a la humanitat, ja que no hi ha dubte que sien tots els aspectes de la vida s'haguessin limitat les aspiracions de l'home com ens les limita econòmicament l'article 7 del projecte aprovat, ben pocs progressos haurien pogut realitzar-se i el món estaria encara encallat en l'estat de barbàrie inicial.

Amb aquest dissortat article setè, es va, no a millorar la situació del metge, sinó que es va a fomentar el celibat, la vida hostalera i les seves conseqüències, a augmentar el nombre dels malcollocats, anul·lant interessos legitimament creats i arruïnant a aquells a qui avui, després d'aguantar titàniques lluites i per llur propi esforç i en virtut de seu pesat treball s'han construït una petita posició, sacrificant-los en benefici dels que tot just arriben, amb escasses necessitats, per no tenir obligacions contretes; i condemnant-nos a veure reduïts els horitzons de la ciència davant un displicent tant-se-me'n-dona!, dels possibles